

در نظر گرفته بودند، ولی ایشان به هیچ عنوان به این پول دست نمی‌زد و آن را به خود آستان برمی‌گرداند و صرف کمک به مردم می‌کرد. خرج کارهای عام‌المنفعه می‌کرد. در مجموع ایشان فضائل بسیاری داشت و واقعاً حیف شد که از دست رفت.

• ایشان در هیئت رئیسه خبرگان حضور فعال داشت؟

ایشان در آنجا نیز پویا بود و برنامه یا پیشنهادها اصلاحی نیز ارائه می‌داد و نسبتاً فعال بود. اگرچه دایره هیئت رئیسه خبرگان محدود است و بیشتر در خصوص مسائل مربوط به خبرگان بحث می‌شود، ولی در همان حد هم که بحث می‌کرد، فعالیت مؤثری داشت.

• در رسانه‌های دشمن و گاه رسانه‌های داخلی این طور مطرح می‌شد که ایشان امید آینده برای جایگاه رهبری است. آیا چنین چیزی با ایشان مطرح شده بود؟

در خصوص اینکه با ایشان در میان گذاشته شده بود یا نه، اطلاعی ندارم. ولی بعید می‌دانم که ایشان برای این هدف اعلام آمادگی کرده باشد. چنین چیزی مطرح نبود. ممکن است افرادی به ایشان به عنوان رهبر آینده نگاه کنند، ولی تصور می‌کنم اگر چنین صحبتی با ایشان می‌کردند، ایشان با تمام وجود رد می‌کردند.

• ولی ایشان در رسانه‌ها بابت این موضوع خیلی مورد طعن و آزار قرار می‌گرفت. حتی در مناظره‌های انتخاباتی یکی از نامزدها گفت: «شما دچار سندرم صندلی بی‌قرار هستید و مرتب از این بیست به آن بیست می‌روید. چه تضمینی وجود دارد که ریاست جمهوری را هم برای یک سمت بالاتر رها نکنید؟» پس به نظر شما اصلاً چنین پیش‌زمینه‌ای وجود نداشت؟

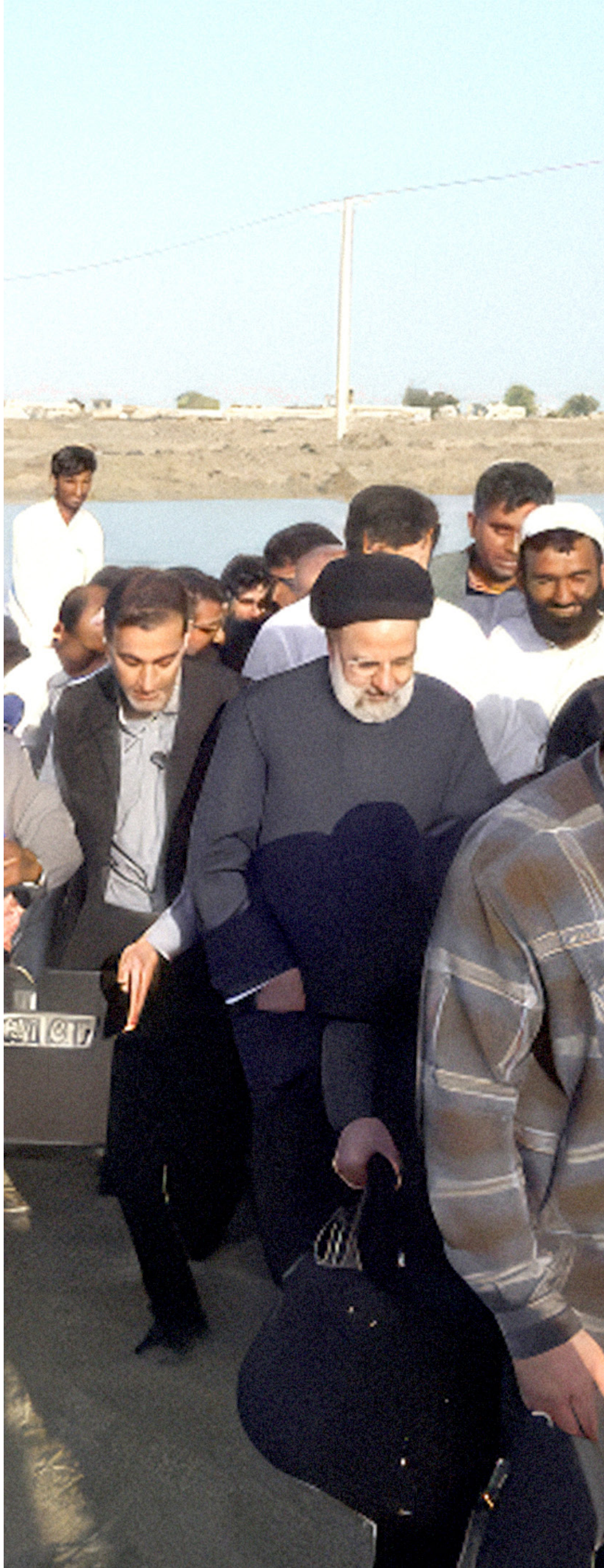
به هیچ وجه چنین چیزی مطرح نشده و من تصور می‌کنم ایشان برای کسب این جایگاه آمادگی نداشت و اگر هم پیشنهاد داده می‌شد، ایشان قطعاً رد می‌کرد. به نظر بنده اینها شایعاتی است که برای تخریب ایشان به کار می‌بردند که بگویند تو به پستی که داری قانع نیستی و دنبال جایگاه‌های بالاتر هستی. بالاترین پست بعد از ریاست جمهوری، رهبری است و حتماً تو می‌خواهی رهبر بشوی.

• آیا نوع مواجهه ایشان پس از اینکه رئیس‌جمهور شدند، تغییر کرد؟ احتمالاً در خبرگان یا جاهای دیگر یکدیگر را ملاقات می‌کردید.

بله. به هر حال شکی نیست که آقای رئیسی چیزی را که به نظرش مصلحت نظام می‌رسید، انجام می‌داد. ممکن است موضع ایشان کمی تغییر کرده باشد، ولی تواضع داشتند. به نظرم آن تغییر هم بر اساس مصلحت‌اندیشی ایشان بود و صلاح را در این می‌دید.

• چند روز پس از شهادت ایشان اجلاس جدید خبرگان رهبری که شما به عنوان رئیس آن انتخاب شدید، برگزار شد و ایشان در آن اجلاس غایب بود. این فقدان چه انعکاسی در بین اعضای خبرگان رهبری داشت؟

قطعاً نمی‌تواند بدون تألم و تأثر باشد. فضا، فضای تألم و رنج و غم و اندوه بود و هر کس که وارد می‌شد، اولین صحبتش اظهار تألم از شهادت ایشان و یاران مظلومشان بود. ولی خب کاری نمی‌شد کرد، همه تسلیم بودند. به خواست خدا قطعاً این حادثه موجب برکاتی خواهد شد. یکی از این برکات همین مظلومیت ایشان بود که در این حادثه آشکار شد و این مظلومیت‌ها آثار خودش را در جامعه خواهد گذاشت. کما اینکه در زمان شهادت آیت‌الله بهشتی هم همین طور شد. ایشان را هم در زمان حیات با حرف‌هایی که می‌زدند خیلی آزار می‌دادند، ولی ایشان صبوری می‌کرد و حرفی نمی‌زد. عده‌ای که بعد از شهادت شهید بهشتی متوجه شده بودند که چه ظلم بزرگی در حق ایشان کرده‌اند بر سر مزارش می‌آمدند؛ ناله و زاری و عذرخواهی می‌کردند.

بنده با آقای طبعی که قبل از ایشان تولید آستان را بر عهده داشتند روابط گرمی داشتم و ایشان نیز به بنده محبت داشت. آقای طبعی گاهی زنگ می‌زد و از من می‌خواست برای سخنرانی به مشهد بروم و چون با هم صمیمی بودیم، زمانی که به مشهد می‌رفتم، پذیرایی خوبی از بنده می‌کرد. ولی زمانی که آقای رئیسی عهده‌دار تولید شدند، دیگر نه آن پذیرایی سابق، بلکه حتی شبیه آن هم انجام نمی‌شد. پذیرایی ایشان بسیار ساده بود